

Sygn. akt IV U 816/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2018r. w S.

odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 sierpnia 2016 r. Nr(...)

w sprawie B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 816/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 sierpnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, odmówił B. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 17 sierpnia 2016 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. M., wnosząc o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ubezpieczona podała, że poprzednio była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a stan jej zdrowia nie poprawił się (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

B. M., ur. (...), była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W ostatnim okresie, tj. do 31 lipca 2016 r., podstawę powyższego stanowiła decyzja (...) Oddział w S. z 8 lutego 2016 r. (decyzja k. 211 akt rentowych).

W dniu 28 czerwca 2016 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (wniosek k.213 akt rentowych). Rozpoznając ten wniosek, organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 22 lipca 2016 r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 22 lipca 2016 r. k.215 akt rentowych). Na skutek wniesienia przez ubezpieczoną sprzeciwu od powyższego orzeczenia, została ona skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 17 sierpnia 2016 r. stwierdziła, iż B. M. nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 17 sierpnia 2016 r. k.218 akt rentowych). Powyższe orzeczenie było podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 25 sierpnia 2016 r. odmawiającej wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 25 sierpnia 2016 r. k.219 akt rentowych).

Ubezpieczona w dniu 7 grudnia 2007 r. podczas wykonywania pracy, tj. układania kartonów na palecie, pośliznęła się na płytkach terakoty, straciła równowagę i przechylając się do tyłu uderzyła o obudowę stojącej w pobliżu drukarki (kserokopia protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy nr 026/2007 k.14-15 akt sprawy).

W następstwie powyższego, ubezpieczona doznała urazu okolicy lędźwiowo-krzyżowej. Od urazu pojawiły się dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego. W kwietniu 2010 dokonano u niej zabieg operacyjny- drogą prawostronnej fenestracji na poziomie L4-L5 usunięto dysk. W kwietniu 2012 r. ubezpieczona była ponownie operowana, wykonano spondylodezę tylną od L4 do S2, stabilizację międzytrzonową L4-L5 i L5-S1. Z dokumentacji wynika, że została wtedy wypisana do domu z dużą poprawą. Ubezpieczona zgłasza dolegliwości bólowe kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-krzyżowym z promieniowaniem do pośladków i do lewej kończyny dolnej. Od pięciu lat występuje nietrzymanie moczu. Nie występują jednak u ubezpieczonej cechy pęcherza neurogennego, dlatego też nie jest ona z tego powodu niezdolna do pracy. Badanie MRI kręgosłupa szyjnego z 24 kwietnia 2016 r. wykazało wielopoziomowe wypukliny dysków od C3-C4 do C6-C7, nie stwierdzono cech uszkodzenia rdzenia kręgowego. Kontrolne badanie MRI kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z 9 sierpnia 2016 r. wykazało stan po discektomiach na poziomie L4-L5 i L5-S1, zmiany o charakterze blizny wokół korzenia S1 po stronie lewej, zmiany zwyrodnieniowe kostne. Nie stwierdzono cech stenozы kanału kręgowego. W ostatnio wykonanym badaniu MRI kręgosłupa L-S z 22 maja 2017 r. zobrazowano stan po discektomiach na poziomach L4-L5, L5-S1 i usztywnieniu kręgosłupa L4-L5, niewielką wypuklinę krążka m-kręgowego L3-L4, niewielkie zmiany zwyrodnieniowe w stawach międzywyrostkowych bez ucisku i uszkodzenia korzeni nerwowych, bez cech stenozы kanału kręgowego. Naczyniaki trzonów Th11 i L3. W badaniu MRI kręgosłupa szyjnego z 3 lipca 2017 r. zobrazowano na poziomach C3-C4, C5-C6, C6-C7 przepukliny krążków międzykręgowych ze zwężeniem otworów m-kr. i modelowaniem korzeni C6, C7 po stronie lewej, rdzeń szyjny bez zmian. Przedstawiony stan nie powoduje u ubezpieczonej niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem przy pracy z 7 grudnia 2007 r., kiedy to badana doznała urazu kręgosłupa L-S o typie stłuczenia i skręcenia w przebiegu już istniejącej choroby samoistnej kręgosłupa L-S, czyli dyskopatii L4-L5-S1. W wykonanych badaniach MRI kręgosłupa L-S nie stwierdzono zmian urazowych w zakresie struktur kostnych i nerwowych kanału kręgosłupa L-S. Podczas upadku w dniu 7 grudnia 2007r. nie doszło do powstania wszystkich zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych kręgosłupa lędźwiowego, które obecnie powodują częściową niezdolność do pracy. Powstałe podczas tego upadku uszkodzenia kręgosłupa lędźwiowego mogły nasilić dolegliwości bólowe kręgosłupa, ale nie doprowadziły do powstania wielopoziomowych zmiany zwyrodnieniowych i dyskopatycznych (opinie ortopedy i neurochirurga k.22-23 i 38 oraz neurologa i ortopedy k.65-66 i 73-73v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. M. okazało się nieuzasadnione.

Stosownie do treści art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242), z tytułu wypadku przy pracy przysługuje

renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy. W myśl art. 17 ust.1 i 2 w/w ustawy, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tego świadczenia oraz jego wypłaty, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Świadczenie to przysługuje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy. Zgodnie z art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r. poz.748), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Podkreślić należy, iż zadaniem Sądu w niniejszym postępowaniu było dokonanie kontroli zaskarżonej decyzji z 25 sierpnia 2016 r., mocą której ubezpieczonej odmówiono renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. O taką rentę wnioskowała ubezpieczona we wniosku z 28 czerwca 2016r. (data wpływu wniosku do ZUS O/S. k.213 akt rentowych). Dlatego też Sąd był zobowiązany do ustalenia, czy ubezpieczona pozostaje niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z 7 grudnia 2007 r.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie. Sporządzone w sprawie opinie dwóch niezależnych zespołów biegłych lekarzy-specjalistów w dziedzinie neurologii oraz ortopedii wykazały bowiem, że ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, który miał miejsce w dniu 7 grudnia 2007 r. W tych okolicznościach stwierdzić należy, że nie ma podstaw do przyznania wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zauważyć należy, że w ocenie biegłych neurologa E. K. oraz ortopedy K. K., ubezpieczona jest osobą okresowo częściowo niezdolną do pracy, ale przyczyną tej niezdolności nie jest wypadek przy pracy, a ogólny stan zdrowia ubezpieczonej, a w szczególności zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa. Biegli odnotowali, że w dniu 7 grudnia 2007r. ubezpieczona uległa wypadkowi przy pracy polegającemu na upadku i urazie okolicy lędźwiowej kręgosłupa, jednakże w ocenie biegłych uraz ten - o typie stłuczenia i skręcenia (bez zmian urazowych w zakresie struktur kostnych i nerwowych kanału kręgosłupa L-S) - nie doprowadził do powstania u ubezpieczonej wielopoziomowych zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych kręgosłupa, które obecnie powodują częściową niezdolność do pracy, a jedynie nasilił dolegliwości bólowe już chorego kręgosłupa. Sąd ocenił przedstawione opinie jako spójne i wiarygodne. Autorami opinii są specjaliści z zakresu medycyny, a ich sporządzenie zostało poprzedzone analizą dokumentacji medycznej i badaniem ubezpieczonej.

W przedstawionych okolicznościach ,tj. wobec braku podstaw do ustalenia, że ubezpieczona jest niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy nie zachodziły przesłanki do zmiany zaskarżonej decyzji i ustalenia prawa ubezpieczonej do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Sąd nie był natomiast uprawniony do ustalenia prawa ubezpieczonej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Przedmiot rozstrzygnięcia Sądu zdeterminowany bowiem był zaskarżoną decyzją organu rentowego z 25 sierpnia 2016r., a ta wydana została w wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonej o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (vide: wniosek k.213 akt rentowych).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonej.